

KURJER

POLSKI

WARSZAWA

Czwartek dnia 18 Lutego r. 1830.

Prenumerata miesięczna złp. 2 gr. 20.

Kwar. złp. 8. Nr. pojedynczy gr. 5.

Wszystko dla wszystkich

Wiadomości Krajowe.

Dnia 8 lutego na sejmiku szlacheckim pow. Dąbrowskiego pod łaską P. Jana Augutowskiego, obrano radcami obywatelskimi P.P. Józefa Dziekońskiego i Józefa Gosiewskiego. Assessorami byli P.P. Karol hr. Brzostowski i Józef Dziekoński, a sekretarzem P. Piotr Młynarski. Tegoż dnia na sejmiku pow. Lubartowskiego, obrano radcami wojew. P.P. Józefa Iżyckiego i Franciszka Miastkowskiego, na sejmiku pow. Gostyńskiego P.P. Rudolfa Wieszczyckiego i Edmunda Zabłockiego, a na sejmiku pow. Brzezińskiego P.P. Macieja Noiszewskiego i Xawerego Madalińskiego.

Dnia 11 lutego wybrano na zgromadzeniu politycznym okręgu Krakowskiego radcą obywatelskim P. Franciszka Ciesielskiego.

P. Sajtz mianowany został jeometrą w królestwie polskim.

Bank Polski uwiadomił, iż dnia 26 b. m. w sali giełdowej odbędzie się posiedzenie przygotowawcze przed losowaniem serji obligacji udziałowych nastąpić mającym w dniu 1 marca r. b., stosownie do planu towarzyszącego kontraktowi pożyczki 42 milionów złp. za pośrednictwem domu handlowego S. A. Fraenkiel zaciągniętej.

Dom Hirschman i Kijewski utrzymujący w Warszawie na Solcu fabrykę wyrobów chemicznych, z powodu przystąpienia do spółki z znacznym kapitałem

Jana Nepomucena hrabiego Kwileckiego, odtąd będzie miał firmę: *Kwilecki, Hirschmann i Kijewski*.

Exekutorowie testamentu X. arcybiskupa Wolickiego podali do publicznej wiadomości, że z uzbieranych składek na pomnik dla Mieczysława I i Bolesława Chrobrego pochodzącą sumę 18,350 tal. i 500 tal. w zapisie jednym i kosztowną makatę, wraz z wzorem na pomnik i wszelkimi dowodami, w d. 6 lutego r. b. oddali stanom W. X. Poznańskiego, na ręce ich marszałka xięcia Antoniego ordynata Sułkowskiego, w celu dalszego rozporządzenia.

Przypomnienie. Ogólne zebranie akcyonariuszów towarzystwa wyrobów zbożowych odbędzie się niezawodnie w dniu 19 lutego o godzinie szóstej w wieczór w sali giełdy.

Pan Teodorowicz okazywał dnia wczorajszego w teatrze narodowym nowe dowody swojej nadzwyczajnej siły. Przy końcu oparł się w znak na dwóch krawędziach stołków szyją i stopami, a na piersiach jego położono wielkie kowadło, na którym trzech ludzi przecięło sztabę żelaza.

W numerze 3 Ziemomysła znajduje się wizerunek młodego Zygmunta Augusta z opisem jego lat młodych. W tymże numerze ciągną się dalej krakowiaki, opiewające chronologicznie dzieje Polski.

Z drukarni stereotypowej przy ulicy Królewskiej wyjdą jeszcze przed ostatnim marca r. b. wszystkie pisma Franciszka Karpińskiego w jednym tomie. Prenumerata wyno-

si 10 zł. i składać ją można w połowie przy zapisie, w połowie po wyjściu dzieła we wszystkich księgarniach warszawskich. Na prowincji z przestaniem przez pocztę zł. 11.

Karpiński powstawał silnie na zwyczaj mówienia obcym językiem, i nieraz ztém się odzywał zdaniem: "Nie ma żadnego narodu, któryby obcy język nad swój prznosił; sam tylko Polak zdaje się ten przywilój w udziale odebrał; znakiem jestto ostatecznej nieczułości na narodowość. Niezadługo może nasi magnaci, aby się różnić od innych, zgoła mówić nie będą swym czystym językiem, a przecież kto tylko chce z tego być znanym, co uderza oczy pospółstwa, taki u ludzi istotnie rozdanych, nie powiem, przygany, ale politowania jest godzien.,, (Z P. d. p. p.)

Rzecz o podrzutkach i domach dla nich, zainteresowała słusznie nasze pisma. Na uwagi P. Szanieckiego nad wyjątkiem z pisma Hufelanda o podrzutkach, odpowiedział najprzód P. Skarbek i zdaje się, że z małą różnicą, tego jest w tój mierze zdania, co P. Hufeland. Odpowiedz ta dała powód Panu Zatw.... do wystąpienia w obronie domu podrzutków, a w onegdajszym dzienniku krajowym, czytamy replikę Pana Szanieckiego.

We wtorek na teatrze narodowym okrywano oklaskami szczęśliwsze miejsca w komedji Cudzoziemszczyzna. Jest jakiś urok w sztukach oryginalnych, którego nie zawsze krytyka może wysłedzić ani też usprawiedliwić, a przecież chwilowo podziela jego skutki i chętnie im się poddaje. Szkoda, że pierwsza scena polska jednego tylko autora pokochała. Komedje Maruda, Urojenie i t. p. i same z siebie nie zasługują na zapómnienie i zapowiedziały talenta wcale niepospolite; jakoż autor *Marudy* już zbogacił literaturę polską wcale nowemi dla niej płodami, których sprawiedliwy znawca nie

będzie nigdy lekce ważył, a pisarz mieszkający w stolicy, ma tę zawsze wyższość nad nieobecnym, że jest w stanie wykrywać wrodzone usposobienia miejscowych aktorów; i można powiedzieć, że mający ową zdolność, która jest jednym z głównych warunków dla pisarza dzieł dramatycznych, i śledzący z bystrém pojęciem wszystkie odcienia w grze Pani Kurpińskiej, Panów Kudlicza, Nowakowskiego, Zdanowicza i innych, mógłby utworzyć komedję, która lepij byłaby przyjmowana od wszystkich dotychczas granych. Na Teatrze Rozmaitości przez tę jedyną tylko może zaletę niektóre dzieła oryginalne wyżej stoją od najlepszych tłumaczeń, bo w pierwszych myślano o Pannie Żółtkowskiej o Panu Panczykowskim; ale na ten raz dosyć o tém. Parodja Wertera w wielu miejscach trafnie przełożona, zakończyła wtorkowe widowisko. Niedosyć bawiła, bo mało kto z widzów zna sławny oryginał Getego, który parodja zamierzyła wysmiać. Bo dużo między niemi porównywało grę PP. Grandville, Maizet, Herve i innych z grą naszych artystów, czego zawsze unikać należy, wcale nie dla tego, żeby gra ostatnich miała w ogóle inniej zalet, tylko dla tego, że porównywania zawsze niesmak wniecają między słuchaczami. Nie należałoby także w dobieraniu muzyk do takich drobnostek, bezkarnie drabować sławne dzieła, wyjątki z Otella, nietrafnie umieszczone nikogo nierozśmieszyły w Werterze, ale za to mogą kiedyś rozśmieszyć w Otellu.

P. Laphaleque ogłosił w Paryżu rozmaite szczegóły o życiu Paganiniego. Między innemi mówi, że pogłaska, jakoby Paganini żonę swoją otruł, ztąd poszła, że w czasie pobytu jego w Medjolanie dawał koncerta sławny polski skrzypek, którego za długi wtrącono do więzienia, gdzie się pokazało, że się oswobodził od żony, przez zadanie jej trucizny. Wten-

czas to jeszcze rozeszła się pogłoska, że sławny skrzypek, otruł żonę a ponieważ Paganini więcej był sławny, zatem podejrzenie w opinii spadło na niego. Donoszący o tém w gazecie berlińskiej powiadają, że mu Paganini mówił o pobyciu Lafonta w Medjolanie, wtenczas, kiedy i on tam się znajdował; ale o podobnym awanturniku nic nie wspominał i ztąd zdaje mu się, że wiadomość o zbrodni jakiegoś polskiego wirtuoza, jest fałszywa.

Od 1 do 12 stycznia r. b. wyprowadzono z Warszawy krajowych wyrobów do Rossji; mianowicie wyrobów wełnianych postawów 1,039 wartości 223,140 złp.; cynku cent. 444 za 8900 złp.; płodów chemicznych fun. 10,436 za 3,550 złp.; koszyków, kapeluszków słom. damskich i kwiatów za 5,040 złp.; cykorji fun. 9,426 za 2,150 złp.; maszyny dwie za 500 złp.; igieł za 1,020 złp.; lampy dwie za 400 złp.; pojazdów 8 za 9,960 złp.; trzewików par 133 za 928 złp.

Przyjechali do Warszawy. — Orsetti Tomasz 570 Hotel Wileński; Kamińska Barb. pulko. 613 Wierzb.; Kulezycki Jan 2675 Bednarska; Kurzewski Felix 478 Nowo-Senat.; Lubański Jan 476 Nowo-Senat.; Podkański Szczepan 584 Długa; Szydłowski Szym. tamże; Glinka Ignacy 403 Brukowa; Szaniawski Ludwik tamże.

Dziś zimna stopni 2.

TEATR NARODOWY. Dziś: Maskarada. O godz. 8 Nowy Pompernikiel, o godzinie 10 Kasperek w Szczęście, o godz. 12 Balet Arlekin Ogrodnik.

TEATR ROZMAITOSCI. Jutro Bankructwo Partacza. Stary Kawaler. Kto wie na co się to przyda.

Wiadomości Zagraniczne.

Pierwszym okrętem wojennym angielskim, który odbył żeglugę wzdłuż brzegów czarnego morza, była fregata wojenna Blonde, która dopiero w jesieni r. z. do Anglii wróciła, i której kapitan ogłosił teraz opis portów nad morzem Czarném położonych.

Wspomnieliśmy, że professor Butte wykłada w uniwersytecie w Bonn nową umiejętność,

którą nazwał Biotomją. Powtarzamy tu własne jego wyrazy, określające znaczenie tej umiejętności: *Biotomja jest umiejętność pierwotnych kształtów, na których podług prawideł natury będzie musiało uzupełnić się rozwijanie życia organicznego, tak w częściach, jak w całości.*

Kommissja królewska zagaiła parlament angielski dnia 4 lutego. Mowa od tronu zawiera następujące punkta: Król angielski otrzymuje od wszystkich mocarstw europejskich zapewnienia przyjacielskie; ukończenie wojny między Rossją i Turcją sprawiło mu radość; król starał się ciągle o wypełnienie głównych punktów traktatu z d. 6 lipca; wkrótce przełożone będą izbom dokumenta, tyczące się układów względem Grecji; ubolewa król J. że monarchowie z domu Braganza nie mogą się pojednać; dyplomatyczne stosunki z Portugalją nie zostały jeszcze przywrócone, ale król pragnie tego. W budżecie miano wzgląd na oszczędność. Staranność królewska zwróciła się na kilka praw krajowych, które potrzebują zmiany. Uwiedomia król J. izby, że z Anglii więcej w upłyłym roku, niż kiedy będąc, towarów wywieziono. Ubolewa król J. że pomimo tego są rolnicy i fabrykanci ponoszący nędzę. Przedmiot ten należy wziąć pod naradę, ale z wielką ostrożnością.

Wilją zagajenia parlamentu dali wielkie obietdy xiążę Wellington dla członków izby wyższej, P. Peel dla członków izby niższej. Po obiedzie udzielili ministrowie spółbiednikom mowę od tronu, która dopiero nazajutrz była czytana. Skutek jej na giełdzie niepomyślny był dla papierów greckich; spadły one o 2 na sto.

P. O'Connell wyjechał już z Dublinu do Londynu; towarzyszył mu aż do brzegu morza liczny orszak. Nim odjechał, wyprawili dla niego spaniałą ucztę członkowie rozmaitych towarzystw dobroczynnych w Dublinie. Gdy na

uczcie tój między innemi toast za zdrowie xięcia Northumberland wzniesiono, powstał z miejsca P. Lawles i sądził, że xiąże ten nie ujął sobie serc Irlandczyków. P. O'Connell powiedział w czasie tój ucztę obszerną mowę z której udzielamy wyjątek: "Wszystkie skarby indyjskie nie zdołają mnie skłonić do opuszczenia, chociażby na chwilę sprawy irlandzkiej. Jestem na wyjeździe do parlamentu i znam zbyt dobrze członków, z których się składa. Co się tyczy izby wyższej, nigdy w niej nie byłem, i rozumiem, że się do niej nigdy nie dostanę; ale nie zapomnę, że przedmiot (emancypacja katolików) który w tój szanownej izbie pierwój większością 45 głosów odrzucony został, później w niej przeszedł większością 105 głosów, chociaż na zdanie lordów żadne inne światło nie wpływało, tylko pochodnia, którą xiąże Wellington izbę skarbową oświecił. W izbie niższej były dawniej rozmaite stronnictwa, z których jedno nazywało się Whigowskiem; przecieź przeprowadziło ono rozmaite prawa i należą do niego wyborni męzowie, ale także wielu, którzy są nie na swoim miejscu Torysami. W Parlamencie nie będą mnie obchodzili ani Whigowie, ani Torysowie. Wiem, że rozmaicie doznawać będę pocisków nieprzyjacielskich. Tu w Irlandji miałem tylko do czynienia z wróblami i myszami; w izbie niższej będę się musiał bronić przeciw innym nieprzyjaciołom. Nie będę tam miał do stracenia żadnego stronnictwa, żadnej kasty. Wnijdę tam, jak wzgardzony Paria, którego wcale nie obchodzą rozmaite zjednoczenia. Uderzę na wszystkie kasty, których interes sprzeciwia się interesowi Irlandji. Poniosę może klęskę, ale znowu się podniosę. Przywrócenie Irlandji oddzielnej władzy prawodawczej będzie

nlubionym moim przedmiotem. Nie piérwój jednak uczynię w tój mierze wniosek, aż się przekonam, że wniesienia go żądają wszyscy Irlandczykowie. Nie wąpię, że tego zażądata. Wtenczas to przy pomocy grzototu 9 miljonów ludzi wniosę do parlamentu o władzę prawodawczą dla Irlandji.,,

Na radzie gabinetowój w Paryżu dnia 5 lutego miano postanowić, że w maju wyśle Francja przeciw Algierowi 25,000 wojska.

Dyrekcja komicznej opery w Paryżu zamierza dać jeszcze w ciągu tój zimy 4 bale na korzyść ubogich.

Sekwana znowu stanęła dnia 4 lutego wieczorem.

Mexykanie żartują sobie do tego stopnia z wyprawy mexykańskiej, iż twierdzą, że ostatnia burza morska, więćej wyrządziła im szkody, niż wojsko pod dowództwem jenerała Baradas.

Xiąże Konstancy Ghika, najstarszy syn byłego hospodara wołoskiego oskarżył był dwa pisma paryżkie o obelgi, umocowany do tego przez osoby w Bukareszcie osiadłe. Odstąpiwszy teraz od skargi, skazany został na koszta.

W dniu 19 m. i r. b. o godzinie 10 zrana w Warszawie przy ulicy Rynek Nowego Miasta do domu Nro 358, prawnie zajęte ruchomości, jako to: komoda, stół machoniowy, szafa do sukien, krzesła, kanapa, łózka, suknie damskie i pościel, przez licytację publiczną nie zawodnie sprzedawane będą. — Warszawa d. 27 lutego 1820 r. — Andrzej Topolski K. S.

Trudniący się przysposabianiem naukowem młodzieży do klass wyższych, oraz dawaniem lekcji matematyki i innych nauk przyrodzonych, życzy sobie podjąć się podobnego obowiazku. — Wiadomość w kantorze głównym Kurjera Polskiego.